

[Anne Grete Holmsgård]

re at være dårligt stillet og at være enlig eller være fattig eller have en dårlig økonomisk situation på grund af den generelt pressede situation, der er i samfundet.

Rahbæk Møller (SF):

Det er regeringens erklærede målsætning at styrke betalingsbalanceerhvervene, at forgyldte hønen, der lægger guldæg. Til det formål foreslås en udvidelse af de erhvervsstøtteordninger, der administreres af skattevæsenet. Det er ikke nogen god idé. Det er en upræcis og tilfældig anvendelse af statens midler.

Som eksempel kan nævnes investeringsfonds. Det er en ordning, der ifølge oplysninger fra daværende skatteminister Jens Kampmann kostede skatteyderne 2 mia kr. i 1978. Der er netop kommet en rapport fra banktilsynet. Det fremgår heraf, at bankers og sparekassers henlæggelser til investeringsfonds var på 1,3 mia kr. i 1979; det vil sige, at ca. ¼ af den indirekte statsstøtte, som henlæggelse til investeringsfonds er udtryk for, anvendes af banker og sparekasser. Hvor er den gunstige virkning på beskæftigelse og betalingsbalance i denne form for statsstøtte? Stort set det eneste, som banker og sparekasser kan investere i, er jo firmabiljer og arbejdskraftbesparende EDB-udstyr.

Der findes ingen tilgængelige opgørelser over, hvilke dele af erhvervslivet der anvender de øvrige midler i forbindelse med investeringsfonds, men oplysninger fra revisorer tyder på, at en stor del anvendes af liberale erhverv uden naturlige investeringsbehov. Det vil sige, at pengene bruges til rene skattefiduser. Vi fik lukket for misbruget med kommanditselskaber i december, men nye fiduser er under udvikling. Hvis man endelig skal have den slags ordninger, var det mindste, man kunne forlange, dog, at de blev forbeholdt det producerende erhvervsliv.

Hvordan ligger det så med de ordninger, som regeringen nu foreslår? Måske har man haft en heldigere hånd ved udformningen af dem. Jeg vil ikke her gennemgå hele dynen, det får tinget senere lejlighed til, men jeg vil hæfte mig ved de to største beløb.

Det er for det første genindførelse af investeringsfradraget. Det blev som bekendt afskaffet i december i fjor. Jeg vil gerne citere

regeringens begrundelse for at afskaffe det. Jeg citerer fra bilag 3 til lovforslag nr. L 50:

»Det er regeringens opfattelse, at den nu-gældende ordning i for høj grad forfejler sit mål. For det første gives der investeringsfradrag på en række investeringer, der også ville være blevet foretaget uden ekstra tilskydelse. For det andet må det antages, at der også i betydeligt omfang gives investeringsfradrag for investeringer, der ikke kan antages at have en sådan betydning for beskæftigelsen eller for udviklingen af erhvervslivets produktivitet og konkurrenceevne, at det står i rimeligt forhold til den skattebesparelse, som fradraget giver den skattepligtige.«

Jeg er meget enig i denne karakteristik – med den tilføjelse, at investeringsfradrag formodentlig i et vist omfang har gjort direkte skade ved at stimulere investeringer i arbejdskraftbesparende maskiner. Nu genindføres det med 5 pct., hvor det tidligere fradrag var på 10 pct. Af den årsag er der vel ingen grund til at vente egentlige negative virkninger. Tværtimod har Arbejderbevægelsens Erhvervsråd helt givet ret i sin vurdering, at fradraget simpelt hen ingen påviselige virkninger får. Det er blot en gave på 500 mill. kr. til nogle tilfældige mennesker.

Den anden skattelettelse, jeg vil trække frem, er lettelsen af formueskatten. Ifølge presseforlydender opstod der en divergens mellem regeringen og dens støttepartier, da det blev oplyst, at regeringen agtede at medtage denne lettelse under rammen for skatteletterelser til erhvervslivet. Jeg er helt enig med de tre borgerlige partier. Lettelsen af formueskatten har vitterlig intet med erhvervsstøtte at gøre. Hvis statsministeren tør påstå, at der i disse to ordninger ligger nogen som helst forbedring af betalingsbalance og beskæftigelse, vil jeg godt have en begrundelse herfor. Der er tale om helt tilfældige gaver. Har vi nu også råd til det?

Det kan undre, at regeringen overhovedet vil benytte erhvervsstøtte via skattevæsenet i sin økonomiske politik. Men når regeringen nu endelig vil det, behøver det så at blive gjort så talentløst, som det her er tilfældet?

Eggert Petersen (S):

I sin åbningstale pegede statsministeren på betydningen af genbrug. Jeg citerer fra talen: